

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Ungdom og Viisdom, de fulgdes ad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Ungdom og Viisdom, de fulgdes ad", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 206. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid87256/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Og Gud skee Lov for Herrens Aand,
Som fører os i Ledebaand
Til evig Fred og Glæde!

No. 65.

Den tolvårs Jesus.

- 1 Ungdom og Viisdom, de fulgdes ad
Engang, da Vorherre var lille,
Sammen de ginge til Davids Stad,
Men dog kun hos *Jesus* alene.
- 2 Han havde fyldt da sit tolvte Aar,
Hos *Aanden* kun gaaet i Skole;
Mens der i Bog-Skolen kløves Haar,
Det Dybe Guds-Aanden randsager.
- 3 Letnem tilvisse og var Guds Søn,
Skiondt dannet af Støv var hans Hjerne,
Kiærlighed mødte i Lys og Løn
Vidaabent det gyldne Muld-Hjerte.
- 4 *Jesus* gik op til *Jerusalem*
Med begge Forældrene sine,
Som det var aarlig en Skik hos dem,
Om Vaaren til Paaskefest-Ugen.
- 5 *Jesus* da gjorde sin Moder Sorg,
Den eneste førend ved Korset;
Som i en Sal paa sin Faders Borg
I Templet Guds-Sønnen tog Sæde.
- 6 Moderen ledte ved Dag og Nat
Om Sønnen blandt Frænder og Venner,
Fandt dog slet ikke den Himlens Skat,
Som hende var givet i Værge.

- 7 Mellem de Lærde sad *Jesus* her
I hele to Dage til Ende,
Tredie-Dagen ham fandt og der
Forældrene begge forgrædte.
- 8 Moderen sagde: min Søn saa kiær!
Hvor nænde du os forlade!
Fader og jeg har i Lys og Løn
Med Sorgen dig maattet oplede.
- 9 *Jesus*, han svared: hvor gaaer det til,
At efter mig I maatte lede?
Vidste I ei, hvad jeg skal og vil,
Det er hos min *Faders* at være!
- 10 Mestrene vise fra Davids Stad
De holdt i Omgangene Skole,
Kaldte Vidunder den tolvaars Dreng,
Som han kunde spørge og svare.
- 11 Ei staaer det skrevet i Bog hvorom
Samtalen sig levende dreied,
Aanden dog klarlig det ihukom,
Den dreiede sig om *Messias*.
- 12 *Jesus* ei trængde til Kløgt og Vid,
Profeternes Aand var hans egen,
Men hvad der vidstes om Tid og Id
Han vilde af Mestrene høre.
- 13 Menneske-Søn han ei blev paa Trods,
Han kvindefødt var af Guds Naade,
Artet, usyndig, som en af os
Han skulde som Menneske lære.

- 14 Hvad der skal mindes fra Slægt til Slægt
Trods Døden hos Mennesket voxer,
Mestrene have i Varetægt
Med levende Røst at forplante.
- 15 Ikke dog længer end i sin Grav
Var *Jesus* i Skolen at holde,
Atter han satte sin Vandrings-Stav
Til Hjemmet paa Trediedagen!
- 16 Faaer vi til Leder af ham Guds Aand,
Som Dybheder alle randsager,
Skolen, som holdes paa egen Haand,
Vi søge, men ikke for længe.
- 17 Ungdom og Viisdom da følges ad
I Frelserens Fodspor de faure,
Dagligdags gjør vi vor Moder glad
Kun een Gang en Tredages-Kvide!

No. 66.

Johannes den Døber.

Met. Livsalig Panskedag.

- 1 Kom, følg i Aanden med
Til Jordans Færgested!
Her staaer Johannes Døber,
Som Frelserens Forløber,
Her seer du over Daaben
Guds-Husets Dør staae aaben!
- 2 Her staaer i Tjener-Dragt
Vor Drot med Guddoms-Magt,
Vor Frelsermand den milde,
Hvis Ord er Livets Kilde;